

PENTAGON'DAN "TANRI"YA YA DA "ULU BİR GÜCE" İNANMA ZORUNLULUĞU

Amerikan Ulusal Akıl Sağlığı Enstitüsü, son on yıl içinde pozitif psikoloji alanında araştırma yapanlara 226 milyon dolardan fazla kredi sağladı. Bu eğitim programı olmasaydı, onlarca savaşın ve diğer stres kaynaklarının sonucunda, Amerikan ordusu zayıflayacak; bu durum da, ulusal güvenliği tehdit edecekti. Ancak bu projeye karşı çıkanlar da var: Mutluluk mühendisliği yapabildiğini savunan ve kurumsal uygunluğu sağlamaya dönük psikolojik araçlar temin eden pozitif psikoloji, kurumsal devlet açısından neyse, Öjenikler (genetik olarak insan ırkının ıslahı bilimi) de Naziler açısından aynı şeyi ifade ediyor. Pozitif psikoloji, kurumsal tahakkümün, suiistimalin ve hırsın üzerine bir duman gizleme perdesi çeken dolandırıcı bir bilimdir.

JASON LEOPOLD

Çalışmaları Bush Yönetimi'nin işkence programının psikolojik boyutlarını oldukça etkilemiş olan bir psikologun tasarladığı ve Amerikan ordusu üzerinde deneyim-: bir akıl sağlığı deneyi, şimdilerde birçok sivil hak aktivisti ve aktif görevdeki yüzlerce askerin eleştiri oklarına maruz kalıyor. Keza, deneye katılan gönüllü askerlerden, Ordu'ya daha iyi hizmet etmeleri düşüncesiyle "ruhani olarak zinde" olma koşulu olarak Tanrı'ya veya "ulu bir güce" inanmak gibi anayasaya aykırı bir zorunluluk getiriliyor.

"Kapsamlı Asker Zindeliği" (Comprehensive Soldier Fitness - CSF), ilk olarak 2009 yılı sonunda ortaya atılmış olan, 125 milyon dolar maliyetli, **"bütünsel bir zindelik programı"**. Program, intihar sayılarını ve travma-sonrası stres bozukluklarını (post-traumatic stress disorder - PTSD) azaltmayı hedefliyor. Söz konusu sorunlar, Irak ve Afganistan savaşlarına gönderilen asker sayısından ve muharebeden dönen askerlere verilen standart-altı bakım olanaklarından dolayı geçtiğimiz sene "salgın" boyutlarına ulaştı. Ordu, hizmetinde bulunan görevlilere; psikolojik olarak esnek olmayı ve "felakete yol açan" travmatik olaylara direnmeyi öğreterek, hedefine erişebileceğini ileri sürüyor. Savunma Bakanlığının Truthout tarafından elde edilen belgeleri de, CSF'nin Genelkurmay Başkanı George Casey'in "üçüncü en önemli önceliği" olduğunu belirtiyor.

CSF kapsamında Asker Zindelik Takibi ve Küresel Değerlendirme Aracı bulunuyor. Söz konusu araç, askerlerin beş temel alandaki "esnekliği"ni ölçüyor: duygusal, fiziksel, ailevi, sosyal ve ruhani. **Askerler, 100'den fazla sorudan oluşan bir online anket dolduruyor ve eğer sonuçlar kırmızı alanda yoğunlaşırsa, bir sınıfta veya online olarak yardımcı derslere katılmaları gerekiyor.** Böylelikle, düşük puan aldıkları alanlardaki esneklikleri güçlendiriliyor. Test, her iki yılda bir uygulanıyor. Bu zamana dek 300.000'den fazla Ordu mensubu söz konusu eğilimden yararlandılar.

Ancak, askerler arasında binlerce ateist de var. Derneğin 27 yaşındaki Çavuş Justin Griffith. Testin ruhani boyutu içinde, ağırlıklı olarak Tanrı'ya veya başka bir tanrısal varlığa inanan askerler için hazırlanmış sorular mevcut. Dolayısıyla, Tanrı inancı olmayan askerlerin bu bölümde düşük puan alması, inceden kesin. Bunun sonucunda da, askerlerin tatmin edici bir ruhani düzeye gelene dek "eğitilmesi" amacıyla dinsel görüntüleri kullanan egzersizlere katılmaları da bir zorunluluk oluyor.

Kuzey Carolina'da Fort Bragg'da görev yapan Griffith, teste geçtiğimiz ay girdi ve duygusal, ailevi, sosyal boyutlarda iyi puanlar aldı. Ancak, sınavın ruhani bölümünü tamamladıktan sonra, ruhani olarak "zinde olmadığı" sonucuna varıldı; çünkü "Ben manevi yönü olan bir insanım. Askerlik hizmetiyle yaşamıma anlam katıyorum. Böylece yaşamımın tüm insanlık ve dünyayla yakından bağlantılı olduğuna inanıyorum" şeklindeki cümlelere yanıt vermesi istendiğinde, "bunlar bana hiçbir şekilde uymuyor" kutucuğunu işaretlemişti.

Test sonuçlarında, **"Manevi zindeliğin, zorlu bir alan olabileceği"** yönünde bir yorum getirilmişti. Griffith'in testinde şöyle deniyordu: **"Yaşamınızda anlam ve amaç eksikliği bulunuyor olabilir. Bazen sizin ve çevrenizdekilerin başına gelenlere anlam veremiyor olabilirsiniz. Kendinizi, sizden daha geniş bir birime bağlı hissetmiyor, inançlarınızı, ilkelerinizi ve değerlerinizi sorguluyor olabilirsiniz. Yaşamınıza çok daha fazla anlam ve hedef katacak olan şeyler var. Ruhani zindeliğinizi iyileştirmek, sizin açınızdan önemli bir hedef olmalıdır."**

Bir görüşmede, Ordu adına konuşmayan Griffith, yanıt vermeye mecbur bırakıldığı "ruhani" sorular karşısında "rencide olduğunu" söylemişti.

"Testin sonuçlarına bakarsanız, sanki tüm kaderim altüst olmuştu ve ABD Ordusu'na hizmet etmeye uygun değildim" demişti Griffith. Kendisi, beş yıldır orduya hizmet etmekteydi. **"Ruhanilik kelimesini düşündüğümde, kelimenin kökenine iniyorum: Ruh. İşte, ben buna inanmıyorum."**

Albay Greg Bowling ise, söz konusu testin **"askerlerin ruhani durumlarına dair gereksiz sorular sorulduğu ve neredeyse bu şekilde yasaların çiğnenmek üzere olduğunu"** kabul ediyor.

Albay Bowling "Soruların önüne geçmek gibi bir seçenek yoktu; bugün giderek dini bir görünüm kazanan Amerikan ordusunda dini görüşlerine hoşgörü gösterilip gösterilemeyeceği sorusu karşısında bırakıyorduk ateist askerleri" demişti.

Testin bir nüshasına göre, Ordu, "ruhani boyutla ilgili soruların, insanın ruhuyla bağlantılı olduğunu" kabul ediyor: "Bu ikisi de doğası gereği "dinsel" içeriklidir. Kapsamlı Zindelik Programı, "ruhani zindeliği", bir insanın ailevi, kurumsal ve sosyal destek kaynaklarının ötesinde ayakta tutan kanılar, ilkeler veya değerler bütünü güçlendirmek olarak tanımlıyor. Tuğgeneral Rhonda Cornum (ki kendisi aynı zamanda CSF Programı'nın da direktörü) ise şöyle diyor: **"Ruhani güçlülük alanı, dinsellikle bağlantılı değil; en azından onu ölçme biçimimiz açısından."**

Bu alanda, bir insanın hayatındaki temel değer ve kanıların anlamını ve hedefini ölçüyoruz. Her ne kadar bir kişinin inandığı din, bu tür şeyleri etkilese de, bu dinsel bir mesele değil. Ruhani eğitim, diğer alanların aksine, tamamen ihtiyari bir mesele. **R-u-h-a-n-i** kelimesini her söylediğinizde, cezaya çarptırılıyorsunuz. Dolayısıyla, bu bölüm zorunlu değil. Ancak değerlendirme yapılması zorunlu ve göreve yeni başlayan askerlerin, diğer dört alandaki duruşlarını güçlendirmeleri için bir takım egzersizler yapmaları gerekiyor"

Ancak, tüm sözlü egzersizlere karşın, Cornum, "ruhani" ve "dini" kelimelerinin anlamları konusunda müdahil olmuşa benziyor. Keza, CSF'in ruhani boyutunun, dinsel doktrinle derinden bağlantılı olduğu görülüyor. 2010 yılı Ocak ayında Bowling Green State Üniversitesi'nin (BGSU) yayımladığı bir basın bülteninde, meşhur "Din Psikolojisi" uzmanı Dr. Kenneth Pargament'in, Ordu'daki askeri birliklerle, BGSU ROTC askeri öğrencileriyle, mezunlarla ve West Point'teki yetkililerle istişarede bulunarak, testin ruhani boyutunu geliştirmekte olduğu belirtiliyordu.

Askerlerin testin ruhani bölümünde başarısız olmaları durumunda söz konusu yardımcı eğitimlere katılmaları gerekmediği yönünde Cornum'un iddiaları, Griffith ve diğer askerlerin iddialarıyla örtüşmüyor; keza bu kişiler, sınavdan sonra aldıkları öğütlere uygun davranmadıkları taktirde üstleri tarafından disipline edileceklerinden korkuyorlar. Aslında, testin hiçbir yerinde böylesi bir eğitimin "gönüllü" olduğuna dair bir ibare bulunmuyor.

Dahası, Cornum'un hukuki bir davayı önlemek için **"dini"** kelimesini **"ruhani"** ile değiştirme girişimleri, tek bir sivil haklar örgütünü bile ikna etmemişti. Geçtiğimiz hafta, Askeri Dini Özgürlükler Derneği MRFF, Ordu Sekreteri John McHugh ve Genelkurmay Başkanı General Casey'e bir mektup göndererek; Ordu'nun söz konusu testin **"ruhani"** bölümünü uygulamayı sona erdirmeleri talebinde bulundu. (MRFF'nin kurucusu ve başkanı olan Mi-key Weinstein, aynı zamanda Truthout'un danışma kurulu üyesidir.)

MRFF'yi temsilen Jones Day hukuk firmasının avukatlarından Caroline Mitchell'in imzasıyla 30 Aralık 2010 tarihinde hazırlanan mektupta, **"Muğlak bir dille kaleme alınmış olmasına karşın, testin ruhani boyutunun amacı, askerlerin dini inanışlarını güçlendirmektir"** şeklinde bir ifade yer alıyor.

Ve ekliyor: "DERİN DİNİ İNANIŞLARI OLAN ASKERLER, TESTİN SÖZ KONUSU RUHANİLİK BOYUTUNDAN RUTİN OLARAK GEÇİYORLAR; ANCAK ATEİSTLER VE TEİST OLMAYANLAR, BU AŞAMAYI GEÇEMİYORLAR. ORDU İSE, BU TESTTE "DİNSEL" YERİNE "RUHANİ" KELİMESİNİ KULLANMAKLA YETİNEREK DİNİN ANAYASAYA AYKIRI BİR ŞEKİLDE KULLANILDIĞI SONUCUNA VARILMASININ ÖNÜNE GEÇEMİYOR."

Mektupta, ayrıca şunlar söyleniyor: "Askerlerin oylaması istenen ruhani ifadelerin çoğu, dini doktrine dayanıyor ve yaşamın anlamı ve insanların birbirine sıkı sıkıya bağlı olduğuna ilişkin ortak dogmatik kanıyı temel alıyor. Testteki beyanlar ve yardımcı materyaller, mümin olmanın önemini sürekli teşvik eder nitelikte. Dahası, CSF Eğitim Modülleri'ne eşlik eden görseller, ruhani eğitimin dini boyutlarını daha da ortaya çıkarıyor."

Mitchell, Anayasa'nın Kurumlarla ilgili hükmünün bu tür dini testleri yasakladığını söylüyor. Weinstein'e göre, "Burada sadece Anayasa'nın Kurumlarla ilgili hükmü ihlal edilmekle kalmıyor;

Anayasa'nın 6.maddesinin 3.hükmü de, hükümet hizmetleriyle bağlantılı olarak herhangi bir "dini testi" özellikle yasaklıyor. Dolayısıyla, Ordu'nun CSF testinin "ruhanilik" boyutu, Anayasayı ihlal ediyor." Weinstein, MRFF'nin hâlihazırda "bu "dini teste" karşı çıkan ve çoğu Hristiyanlardan oluşan" 200'den fazla orduya bağlı askeri temsil ediyor. Weinstein Ordu'nun söz konusu testin ruhani boyutunu yönetmekten geri adım atacağını beklemediğini de ayrıca ifade ediyor. Weinstein ve çalışma ekibi, girişimleri reddedildiği taktirde yasal yollara başvurmaya niyetli.

Dine Özgürlük Derneği de, McHugh'a bir mektup göndererek, Ordu'yu, askerlerin ruhani zindeliğini değerlendirmeye son vermesi çağrısında bulundu. Buna ilave olarak, Jones Day, geçtiğimiz hafta Griffith ve MRFF adına İfade Özgürlüğü Sözleşmesi çerçevesinde bir dilekçe hazırladı ve CSF'nin ruhani boyutunun gelişimiyle bağlantılı bir dizi belge talebinde bulundu. Bu dilekçeye Truthout da taraf. Savunma Bakanlığı'nın sözcüsü ise, söz konusu çağrılara herhangi bir geri dönüşte bulunmadı.

"Dr. Mutlu"

CSF, tamamen **Dr. Martin Seligman**'ın çalışmalarına dayanıyor. Kendisi, Savunma Bakanlığı'nın Federal Danışma Komitesi bünyesinde Savunma Sağlığı Kurulu'nun üyesi ve Pennsylvania Üniversitesi Pozitif Psikoloji Merkezi Yönetim Kurulu Başkanı. Ordu, kendisini "Dr. Mutlu" olarak biliyor.

Zamanında bir meslektaşına, psikologların **"bir rock yıldızı"** düzeyine yükselebilecekleri ve "şöhret ve para sahibi olacakları" yönünde bir söz sarfetmiş olan Seligman, "Gerçek Mutluluk: Kalıcı Tatmin için Potansiyelinizi Gerçekleştirmek Üzere Yeni Pozitif Psikolojinin Kullanımı" başlıklı kitabın da yazarıdır. CSF'nin dayandığı "Penn Esneklik Programı" ise, bilişsel-davranışsal ve sosyal problem çözme yeteneklerini kazandırıyor ve Aaron Beck ile Albert Ellis'in yanı sıra Seligman'ın ortaya koyduğu bilişsel-davranışsal depresyon kuramlarını kısmen temel alıyor."

Seligman, bazı kesimler tarafından **"mutlu"** olmasıyla ün salmış; ancak daha çok, kırk yıldan uzun süre önce Pennsylvania Üniversitesi'ndeyken **"öğrenilmiş acizlik"** kuramını geliştirmesiyle tanınıyor. Psikolog ve işkence uzmanı Dr. Jeffrey Kaye, geçtiğimiz sene Truthout'ta yayımlanan bir raporunda, Seligman ve psikolog Dr. Steven Maier'in, **"öğrenilmiş acizlik"** kavramını, **"köpekleri kaçınılmaz elektrik şoklarıyla karşı karşıya bıraktıktan sonra"** geliştirdiklerini belirtiyordu. **"Kısa bir süre içinde, köpeklerin bu durumdan kaçıp kurtulmaları imkânsız hale gelir. Kendilerine daha önceden bir kaçış yolu öğretilmiş olmasına karşın, bu gerçek değişmez"**, diye yazar Kaye. Ve ekler: "Dr. Seligman ile Dr. Maier, oluşturdukları teoride, köpeklerin içinde bulundukları durumun çaresiz olduklarını **"öğrendikleri"ni ileri sürdüler. Deneysel model, klinik depresyon ve diğer psikolojik koşullara uygulanmak üzere insana da yaygınlaştırıldı."**

Seligman'ın bu alandaki çalışması, CIA ve Savunma Bakanlığı ile Kamu için sözleşmeyle çalışan psikologları etkiledi. Senato'nun Silahlı Hizmetler Komitesi'nin 2009 yılında yayımladığı bir rapora göre; COA'nın birçok tehlikeli mahkuma karşı sert işkence yöntemleri uygulamaya başladığı bir dönemde, 2002 yılı Mayıs ayında, Seligman, Donanma'nın San Diego'daki **"Hayatta Kalma, Kaçınma / Sakınma, Direniş, Kaçma"** (Survival, Evasion, Resistance, Escape)" konusunda eğitim veren bir okulunda üç saatlik bir konuşma yaptı. Konuşmayı dinleyenler arasında iki psikolog da bulunmaktaydı: Bruce Jessen ve James Mitchell. Bu kişiler, Bush yönetiminin işkence programının mimarları olarak bilinmekteydi.

Beş ay kadar sonra, Seligman, evinde bir toplantıya ev sahipliği yaptı. Toplantıya, Mitchell, CIA'nın o dönem Davranışsal Bilim Araştırmaları Direktörü Kirk Hubbard ve "İsraili bir istihbaratçı" katılmıştı. Seligman, **"Öğrenilmiş Acizlik"** kuramının **9-11 mahkumlarına karşı kullanıldığından tamamen habersiz olduğunu iddia etti ve Mitchell, Jessen veya Bush yönetiminin diğer yetkilileriyle, işkence programına dair herhangi bir görüşme yaptığı iddialarını reddetti.**

"ÖĞRENİLMİŞ İYİMSERLİK"

Amerikan Psikoloji Derneği'nin (APA) eski başkanlarından olan Seligman, 2008 yılı Eylül ayında General Casey ile görüşmeye başlamıştı. Görüşmelerinin konusu ise, o ve meslektaşlarının geçen on yıl içinde yürüttükleri araştırmanın, **"Öğrenilmiş İyimserlik"** kuramına ve bunun da ordunun görev başındaki tüm askerlerine uygulanmasıydı. Seligman, daha sonra, Aralık 2008'de Cornum ile görüştü ve PTSD vakalarını azaltmak üzere CSF'nin kurulması masaya yatırıldı.

Seligman, 2009 yılı Ağustos ayında şöyle demişti: **"Psikoloji, bize bu patoloji dilini kazandırdı; böylelikle birinin öldüğünü gören asker, bundan on yıl sonra, "bende tuhaf bir şey var; travma-sonrası stresim var" diyebiliyor. Buradaki temel fikir, insanlara yeni bir kelime dağarcığı**

kazandırmak; böylelikle daha esnek şekilde konuşmalarını sağlamak. Travma yaşayan birçok insan, bununla da sınırlı kalmıyor; travma-sonrası dönemi daha da zorlu geçiyor."

2009 yılı Aralık ayında APA Monitor'da yayımlanan bir raporda, Seligman'ın, okullarda çocuklara öğretilen pozitif düşünce metotlarının, ordudaki askerlere de öğretilebileceğine ve sonuçlarının aynı olacağına inandığı belirtiliyordu. Keza, çocuklar, her gün karşılaştıkları sorunlar hakkında daha gerçekçi ve esnek düşünmeye koşullandırılmışlardı.

Seligman, yürüttüğü 19 tane araştırmayı teorisine baz olarak kullandığını ifade etti. Bu araştırmalar sonucunda; **"öğrencilerin hedeflerini belirlemeleri, bilgi toplamaları ve bu hedeflerine erişmek üzere mümkün olan tüm yolları geliştirmelerine yardımcı olmak suretiyle sorun çözme sürecini yavaşlatmanın önemini vurgulayan öğretmenlerin, iki yıllık süre içinde öğrencilerinin iyimserlik düzeylerini artırdıkları ve depresyon risklerini yarı yarıya azalttıkları"** sonucuna varmıştı.

Ancak, okul sıralarındaki çocuklardan farklı olarak, aynı koşullandırma yöntemlerini orduda görev alan askerlere uygulamanın PTSD'yi azaltacağını kanıtlayan herhangi bir araştırma bulunmuyor. Bununla birlikte, Seligman da bu durumun farkında gibi görünüyor. Keza, ordudaki askerleri **"deneme tahtası"** olarak nitelendirmesi de bundan olsa gerek. Seligman, CSF programı hakkında şu ifadeleri kullanıyor: **"Psikolojinin daha önce hiç müdahil olmadığı türden geniş kapsamlı bir araştırma bu. Dile kolay; 1,1 milyon askeri kapsıyor ve esneklik-psikolojik zindelik eğitimlerinin işlerlik gösterip göstermeyeceğine dair net verileri ortaya koyacak. Cesareti kırılmaz bir Amerikan ordusu yaratmak üzereyiz."**

POZİTİF PSİKOLOJİYE DAİR ELEŞTİRİLER

Seligman'ın geliştirdiği **"pozitif psikoloji"** kavramının birçok destekçisi mevcut. Ancak, bu hareketi eleştirenler de yok değil. Zamanında APA Başkanlığı da yapmış olan Bryant Welch şu ifadeleri kullanıyor: "Kişisel olarak, pozitif psikoloji ile Norman Vincent Peale'nin Pozitif Düşünme Gücü arasında anlamlı bir ayrım bulamadım. Her ikisi de, olumsuz veya mutsuz düşünceler yerine pozitif düşünceleri getirmenin önemini vurguluyorlar."

Ve ekliyor: "ABD Ordusu ise, henüz sınanmamış bu kavram için 125 milyon dolar yatırımda bulunuyor, bu para, elbette, birliklerimize gerçek akıl sağlığı desteği vermek üzere kullanılabilirdi. Onun yerine, askeri personele, başlarına muharebe alanında ne gelirse gelsin, pozitif psikolojinin tartışmalı araçlarıyla bunun üstesinden gelebilecekleri (ve dolayısıyla; gelmek zorunda oldukları) söyleniyor ve bu para bunun için kullanılıyor."

Diğer eleştiri oklarını gönderenler arasında ise; Chris Hedges ve Barbara Ehrenreich adlı yazarlar var. Her ikisi de, "bu denemenin, kurumsal dünyada başarıya ulaştığını söylüyorlar; keza onlara göre, kurumsal dünyada, negatif sonuçların sürekli inkârı, son kertede şu an yaşadığımız ekonomik krize yol açtı."

"Yanılsama İmparatorluğu: Okur Yazarlığın Sonu ve Teshirin Zaferi" adlı kitabın yazarı Hedges ise, şu ifadeleri kullanıyordu: "Mutluluk mühendisliği yapabildiğini savunan ve kurumsal uygunluğu sağlamaya dönük psikolojik araçlar temin eden pozitif psikoloji, kurumsal devlet açısından neyse, Ojenikler de Naziler açısından aynı şeyi ifade ediyor."

Ve ekliyor: "Pozitif psikoloji, kurumsal tahakkümün, suiistimalin ve hırsın üzerine bir duman gizleme perdesi çeken dolandırıcı bir bilimdir. Pozitif davranışlar sergileyemeyenler, dışarıdaki hakikat ne olursa olsun, "uyumsuz" addedilirler ve yardıma ihtiyacı oldukları sanılır. Bu tür davranışların düzeltilmesi gerekiyor."

Hedges, şunu da eklemeyi ihmal etmiyor: "Pozitif psikolojinin yararlarını telkin eden akademisyenler, kurumsal imtiyazların peşinden koşuyorlar."

Seligman'ın özgeçmişini ise, pozitif psikoloji araştırmaları yürütmek üzere on milyonlarca dolar nakit para aldığını gösteriyor.

Chronicle of Higher Education'da yayımlanan bir rapora göre, "İnsanlar, pozitif psikolojinin başarısının büyük bölümünü, bu alandaki lider kişilerin yerleşik şanına ve Seligman'ın bilimi destekleyen kuruluşların ilgisini çekebilme başarısına atfediyorlar."

Chronicle of Higher Education'a göre; **"Amerikan Ulusal Akıl Sağlığı Enstitüsü, son on yıl içinde pozitif psikoloji alanında araştırma yapanlara 226 milyon dolardan fazla kredi sağladı. 1999 yılında**

4 milyon doların altında bir krediyle başlayan yardımlar, 2008 yılında bu meblağın dokuz katından fazla bir orana erişti.

Seligman, Ordu için yaptığı çalışmayı, "dünyadaki ikinci en büyük kuruma destek olmak" la eşdeğer görüyordu.

Multi-milyon dolarlık sözleşme

Seligman, en yüksek maaşını ise, geçtiğimiz sene, Pozitif Psikoloji Merkezi'nin ordu ile yaptığı sözleşme sonucunda, programı geliştirmeye devam etmek üzere, teklifsiz, 3 yıl için 31 milyon dolarlık bir hibe almasıyla edinmiş oldu.

Savunma Bakanlığı belgelerine göre, "söz konusu sözleşme, rekabet usulleri dışında gerçekleştirildi; keza bu konuda sorumlu tek kaynak vardı ve Ajans'ın gereksinimlerini karşılayacak türden başka bir hizmet sağlayıcı bulunmamaktaydı. Yüksek uzmanlık gerektiren hizmetlerin sürekli temini için, esaskaynaktan hizmet alınması gerekiyordu."

2009 yılında, CSF programını geliştirmek üzere Casey'den yeşil ışık aldıktan aylar sonra, **Ordu, Seligman'ın Pozitif Psikoloji Merkezi'ne 1 milyon dolar ödemede bulundu;** karşılığında da **"Esneklik Eğitimi Erbabları"** (Master Resilience Trainers - MRT) rütbesine erişmek üzere yüzlerce eğitim çavuşunun eğitilmesi gerekiyordu. Söz konusu "tasdikli" uzmanlar, bu konuda komutanlarına tavsiyelerde bulunacak ve Ordu'da birim düzeyinde esneklik eğitimlerini kolaylaştıracak."

CSF'nin 2009 yılı Ekim ayında başlatılmasından bu yana 2000'den fazla MRT eğitildi. Ordu, binlercesini daha belgelendirmek istiyor.

Savunma Bakanlığı'nın "teklifsiz sözleşme" için yaptığı gerekçelendirmede, Seligman'ın programının **"yegane olanaklara sahip olduğu belirtiliyor ve bu programın, Ordu'nun minimum gereksinimlerine halihazırda karşılık verebilen, tek yerleşik, etkin, kanıt temelli bir eğitim programı olduğunun altı çiziliyordu."**

Sözleşme belgelerine göre; Seligman'ın programı, "özellikle esneklik sağlama yolları konusunda eğitimcileri eğitmek ve öğrencilerine bu minvalde yetenekler kazandırmaları için tasarlanmıştı. Diğer mevcut programlar ise, sadece katılımcılara esnekliği öğretmeye yönelikti. Seligman'ın programının uzun vadeli sonuçları ise, 15'in üzerinde belgelendirilmiş araştırma çerçevesinde incelenmişti".

"SELİGMAN VE MESLEKTAŞLARININ PENNSYLVANIA ÜNİVERSİTESİ'NDE ÖĞRETTİKLERİ GİBİ, ORDUNUN ESNEKLİK EĞİTİM PROGRAMI OLMASAYDI, ONLARCA SAVAŞIN VE DİĞER STRES KAYNAKLARININ SONUCUNDA, AMERİKAN ORDUSU ZAYIFLAYACAK; BU DURUM DA, SON KERTEDE MİLLETİMİZİN ULUSAL GÜVENLİĞİNİ TEHDİT EDER ŞEKİLDE ORDUNUN TEYAKKUZU ÜZERİNDE DOĞRUDAN ETKİDE BULUNACAKTI. SÖZ KONUSU PROGRAM, IRAK VE AFGANİSTAN'A KONUŞLANDIRILAN GÜÇLERİMİZ AÇISINDAN DA SON DERECE ÖNEMLİ."

Sözleşme belgelerinde, ayrıca, "Ordu'nun ivedi gereksinimlerini karşılayan programı sayesinde Seligman ile sözleşme yapılmasına karar verilmeden önce, 2008 yılı Ağustos ve Ekim ayları arasında birçok piyasa araştırması, internet araştırması ve konusunda uzman kişilerle görüşmeler yapıldığı" belirtiliyordu. Cornum, 2009 yılı Temmuz ayında, Pennsylvania Üniversitesi'nin geniş halk kitlelerine yönelik olarak kullandığı benzeri esneklik testlerinin de ordu tarafından "askerileştirileceği" ni söylemişti.

Zor bir Mesele

Ancak, ateist çavuş Griffith'e göre, Ordu, testin ruhani bölümündeki dinsel göndermeleri yeterince ortadan kaldırmamış. Seligman'ın meslektaşları bile, ruhaniliği dinden ayırma girişimlerinin, ayrı bir sorun alanı olduğunu kabul ediyorlar. Ben Dean, Pennsylvania Üniversitesi'nin Gerçek Mutluluk adlı websitesinde yayımlanan makalesinde **"Din ve ruhanilik ile kastedilen iki şey arasında kavramsal bir ayırım yapmak oldukça zor"**, diye yazmıştı. Griffith, buna basit bir çözüm olduğunu söylüyor: **"Tüm ruhani boyutu kendi içinde un ufak etmek..."**

(Kanada merkezli düşünce kuruluşu globalresearch)

globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=22651 Konuya ilişkin bilgi için:
<http://www.army.mil/csf/>

KAYNAK: TURQUIE DIPLOMATIQUE, MART 2011, SAYI: 25